

2.

Когато лодкарът иска по-скоро и по-леко да плува изъ морето, поставя въ срѣдата на лодката си единъ отвѣсенъ прѣтъ, на върха на който поставя една напрѣчка. На тази напрѣчка привързва платно, а на долната частъ на платното привързва връвъ, която държи въ ржцѣ. Слѣдъ това поставя платното срѣщу вѣтъра. И вѣтрътъ тъй силно духа платното, че лодката се навежда настрани. Връвта се дърпа отъ ржката и лодката тъй бързо заплува по вѣтъра, че водата подъ носа на лодката силно забучава, а брѣговетѣ, височинитѣ бѣгатъ отъ насъ.

Ако нѣмаше вѣтръ, нѣмаше да плуватъ по морето съ платна.

3.

Тамъ, гдѣто има много хора, въздухътъ се разваля; ако нѣмаше вѣтръ, този въздухъ би останалъ все така. Задуха вѣтръ, подгони разваления въздухъ и донася прѣсенъ, чистъ въздухъ отъ горитѣ и планинитѣ. Ако нѣмаше вѣтръ хората щѣха да дишатъ все единъ и сжщъ въздухъ. Въздухътъ щѣше да стои на едно мѣсто, а хората трѣбваше да отиватъ отъ едно мѣсто на друго за да дишатъ чистъ въздухъ.

Когато дивитѣ звѣрове ходятъ изъ гората и полето, тѣ винаги ходятъ изъ вѣтъра и слушатъ съ ушитѣ си, миришатъ съ носа си всичко, което е прѣдъ тѣхъ. Ако нѣмаше вѣтръ, тѣ нѣмаше да знаятъ кждѣ отиватъ.

Почти всички трѣви, цвѣта и дървета искатъ вѣтръ за да вържатъ плодъ. Нуждно е прашецътъ отъ цвѣта на едни растения да прѣмине на цвѣта на други, да се оплодятъ и така завържатъ плодъ. Цвѣта сж далечъ едно отъ друго и немогатъ да принесатъ прашеца отъ едни цвѣтове на други. Пчелитѣ и